

Vet hva han går til

Den nye sjefredaktøren i Tidsskrift for Norsk Psykologforening har vandret spaltelangs i en årrekke. Likevel oser Bjørnar Olsen (41) av formidlingsiver, nysgjerrighet på faget og et brennende ønske om å finne og utvikle nye penner blant norske psykologer.

TEKST:

Svein Arthur Kallevik

FOTO:

Linda Schade

PUBLISERT 1. desember 2008

På Tidsskriftets kolofonside har Bjørnar Olsen rykket ett hakk opp. Fra novemberutgaven i år er han sjefredaktør og tilføyelsen konstituert strøket. Navnet hans er plassert akkurat en linje over den nylig avgåtte redaktøren Pål Johan Karlsen, som fortsetter å arbeide med fagartiklene i Tidsskriftet. Olsens kontor ser derimot langt mer «konstituert» ut i et midlertidig organisert virvar av plastinnpakkede, innrammede forsider og ulike årganger av Tidsskriftet i permer og hyller. Ikke et eneste bilde henger på de hvite veggene. Selv ser sjefredaktøren ut som om han akkurat har blitt feid inn med høstvinden fra Kirkegaten og sluppet ned i den sorte skinnstolen. Og allikevel så rolig til stede og klar til å bli intervjuet.

«Da jeg leste *Mysterier*, tenkte jeg at «her kunne det vært strammet inn»»

Spennende utfordringer

– Jeg synes det er veldig greit å overta som sjefredaktør nå. Ikke minst er det spennende å legge til rette for at Tidsskriftet kan drive med parallellpublisering. På sikt vil vi være tilgjengelige i ulike format, enten det er e-bøker, på mobil, papir eller nett. Når vi lanserer nye nettsider fra nyttår, er dette det første synlige steget i så måte.

Det kommer til å skje mye i forhold til hva som vil være tilgjengelig og søkbart. Vi ønsker å være klare til å kunne publisere mer elektronisk, selv om papirutgaven nok vil bestå lenge, sier Bjørnar Olsen.

– *Tidsskrift for Den norske legeforening er i sin helhet tilgjengelig på nettet. Gratis for alle interesserte. Vil dette skje med Tidsskrift for Norsk Psykologforening også?*

– Idealistisk sett hadde jo ingenting vært bedre enn at alle og enhver kunne få gratis tilgang til og bruke denne unike kilden av norskspråklig psykologi. Men hvem skal i så fall finansiere dette?

I dag er Tidsskriftet i stor grad selvfinansiert gjennom annonser. Olsens kongstanke er likevel å gjøre alle Tidsskriftets 45 årganger tilgjengelige på nettet i søkbar versjon.

– Tenk på den enorme basen av psykologisk kunnskap. Denne basen vil ikke bare være til glede for psykologer, men også for andre som er opptatt av faget vårt, sier han engasjert.

Formidling

Formidling har alltid vært viktig for Bjørnar Olsen. I studietiden skrev han for tidsskriftet *Impuls*, og da tiden på *Blindern* var over, var det rett til Gyldendal Akademisk som redaktør for psykologfaglig litteratur i 10 år. De siste årene har han arbeidet i Psykologbistand, med mer klinisk rettede samtaler og leder- og medarbeiderutvikling. I tillegg til å være psykolog har han studier i folkloristikk, sosiologi og kan skilte med å være bedriftsøkonom.

– *Hvor viktig er det at Tidsskriftet siteres i mediene og er synlig utenfor standen?*

– Jeg tror vi er langt mer synlige enn mange tror. Vi ser at mange saker som mediene skriver om, har sitt utspring i artikler som har stått hos oss, selv om vi ikke alltid siteres. Vi jobber tett opp mot noen avisredaksjoner, og har som målsetting at psykologien vi presenterer, skal anvendes i samfunnsdebatten. For ikke lenge siden skrev mediene mye om lavterskeltilbud etter at vi hadde en stor reportasje om det. Og saker fra Tidsskriftets temanummer om organisasjonspsykologi ble fanget opp i *Dagens Næringsliv* og i *Ukeavisen Ledelse*, sier Olsen.

Sjefredaktøren håper at Tidsskriftet i større grad kan være en premissleverandør i samfunnsdebatten rundt psykologiske temaer, og påvirke agendaen i tiden før valget. Et slikt område kan være psykisk helsevern, som han mener nettopp bør være et viktig tema i den forestående valgkampen.

– Her kan vi levere premisser til debatten, alt fra psykologen som kan fortelle hvordan man løfter frem psykisk helsevern i sin kommune, og til de mer overordnede debattene. Men da må de engasjerte psykologene også ta pennen fatt og se mulighetene til å påvirke gjennom Tidsskriftet, sier han.

Kvalitet på tvers

Tidsskriftet er delt inn i fire deler hvor ulike typer stoff blir vektlagt, som fagartikler og fagessay, intervjuer og nyheter, debatt, forskningsformidling og foreningsstoff. Et viktig stikkord fremover vil være krysskobling mellom de ulike delene. Som småbarnsfar ligger det nært for Olsen å bruke et eksempel fra NRK Barne-TV, hvor de unge seerne etter kveldens sending på NRK 1 oppfordres til å løpe bort til radioen og lytte til «Barnetimen for de minste» på P1. På samme måte kan en god fagartikkel i den blå delen dra leserne inn i en aktuell debatt eller i den mer journalistiske magasindelen for videre utdyping av tematikken og for å kunne se en sak fra flere sider.

Kvaliteten på fagartiklene, som alle vurderes av fagfeller, er Olsen godt fornøyd med. Lengden derimot ...

– Jeg synes vi skal differensiere fagartiklene mer. Både når det gjelder lengden og måten de presenteres på. Et vitenskapelig funn kan kanskje presenteres i en kortere artikkel, uten at det går utover den faglige kvaliteten. Kanskje kan vi på denne måten

slippe flere til og også høyne kvaliteten. Lengden avgjør ikke viktigheten. Når det gjelder magasindelen, håper jeg at vi kan få satt av mer ressurser til å jobbe grundig med reportasjer over tid og dermed løfte frem den kritiske journalistikken rundt faget vårt, sier han.

Ting han liker

Fra skrivebordet like ved høres et forsiktig «Yes, jeg vant!». Det er Oscars stolte begeistring. Sønnen på åtte har vært nesten lydløst til stede under hele intervjuet, langt inne i et engasjerende spill på datamaskinen. Oscar har en klar oppfatning om hva journalisten bør skrive om pappaen hans: «Han kan skrive hvor flink du er. Hvor mye du kan og om ting du er glad i. Og ting du liker.» Så da gjør vi det. Om et brennende engasjement for faget psykologi, det å være psykolog, det å formidle, spille fotball med gutta (10 andre psykologer fra studietiden), spille i band og oppdage ny musikk på konserter eller på nettet (som indie, ekstrem metall eller samtidsrock).

«Jeg synes vi skal differensiere fagartiklene mer. Lengden avgjør ikke viktigheten»

– Jeg er generelt kulturinteressert, men som travel småbarnspappa blir det ikke tid til alt. Jeg får ikke sett så mye film som før, men jeg leser periodevis mye bøker. Mine foreldre var nok mer opptatt av *at* jeg leste, enn *hva*, og jeg leser derfor bredt. Alt etter hvor lysten og orket er. Harry Potter er for meg like essensiell lesning som Dag Solstad, og mens jeg har ork til å lese Bukowski eller Chuck Palahniuk på flyet eller stranda, kjennes det godt å synke inn i Orhan Pamuks eller Borges' tekster når roen er der. Når jobben i stor grad betyr å lese manus, gir det jo en annen opplevelse å lese tekster som er ferdigredigert. Men selv da kan jeg rote det til og blande inn tanker fra redaktørrollen mens jeg leser. Da jeg leste *Mysterier*, tenkte jeg for eksempel at «her kunne det vært strammet inn», smiler Olsen.

Nå var tiden moden

Da Torkil Berge sluttet som redaktør for 1½ år siden, var det nok mange som tenkte at hans arvtaker kom til å bli Bjørnar Olsen. Hvorfor søkte han ikke da?

– Jeg hadde akkurat bestemt meg for å slutte i Gyldendal da Torkil skulle slutte. På det tidspunktet ønsket jeg å jobbe mer klinisk. Jeg var mett av å jobbe med prosesser som strekker seg måneder og år frem i tid, slik arbeid med bøker og artikler ofte innebærer. Det var noe befriende i det å jobbe med øyeblikket, situasjonen her og nå, slik det kliniske tilbyr. Men når stillingen ble ledig nå og jeg ble oppfordret til å søke, så følte jeg at tiden var moden.

– *En redaktørjobb er jo ganske grenseløs. Er du redd for å bli spist opp?*

– Jeg har arbeidet så mye som redaktør at jeg vet hva jeg går til. Jeg vet hvor ubehaget ligger. Man vil jo gjerne yte alle god hjelp, men har begrenset med tid og ressurser.

Bruker du mye tid på en artikkel, ja, så må andre artikler lide. Jeg er imidlertid god til å sette grenser og er glad for den friheten en slik jobb gir med å kunne jobbe mye i perioder og mindre i andre perioder. Men man må jo like å ha press på seg og ha deadlines hengende over hodet, sier han.

Olsen vil gjerne være en tilgjengelig redaktør. For bidragsytere, psykologer og journalister. Han lover å gi svar, men kanskje ikke akkurat der og da.

Selv vil han fortsette å jobbe litt med andre ting enn tekst også. Mennesker. Tilknytningen til Psykologbistand kommer han til å beholde.

– Jeg vil være med i de gode faglige samtalene. Følge med på hva som rører seg i tiden, på hva som gleder folk, og hva som opprører dem. For en redaktør er det viktig å ha kontakt med ulike fagmiljøer. Vi skal fremdeles være et breddetidsskrift i den betydningen at vi skal treffe mange og dekke bredt, sier sjefredaktøren.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 45, nummer 12, 2008, side 1517-1519

TEKST:

Svein Arthur Kallevik, psykolog og journalist. Han er påtroppende spesialrådgiver hos RVTS ØST - Regionalt Ressurssenter om vold, traumatisk stress og selvmord, Region Øst

FOTO:

Linda Schade